

Nostalgia de La Muerte Ölüm Özlemi

– ŞAİRE ARZU · 27 Mayıs 2013

NOSTALGİA DE LA MUERTE (ÖLÜM ÖZLEMİ)

Denize bakan taş duvarlı sokakta,
İskemlede uzaklara dalmış Adelina
Kır düşmüş saç örgüleri,örtmüş soluk göğsünü.
Gülümsemeye kapalı moraran dudakları,
Akşam sezgisinde denize karşı çatmış bakışları.
Yalnızlığı gırtlaklarken geçen zamanı sigarayla
Sessizliği bile tüketmiş Adelina'nın aklını
Kutsal sığınağı,geleneksel yaşamının büyüü,
O mendil salladığı ufuktaki Jose yok şimdi.
Mendilde eskidi yüzü gibi,ruhu gibi,bıktı ,yıprandı.
İç çekiyor denizin dingin sularına bakarken,
"Benim kocam iyi adamdı....Bana bakardı" diyerek.
Yok işte,biliyorum Adelina yokluğun yara izi yüreğinde
Yanımdan her geçişimde ,dilime pelesenk ettiğin
Nostalgia de la muerte parçası ürkütüyor beni,
Ölmek mi istiyorsun,bu ölüm özlemi ne?
Bir tek sen misin, ruhuna kurtların saldırdığı,
Bir tek sen misin, acıların yılan gibi sokup,irkilttiği ?
Ben seni anlıyorum ama şu sokaktan geçen,
Anlarmı sanıyorsun,bir eşe olan özlemimi,
Ellerinde votka,sarhoş öksürüğü eşliğinde geçen adamlar
Anlarmı sanıyorsun, böğüremediğin acılarını,
Ağzında sakız çiğneyen,topuklu ayakkabı giyen kadınlar
Anlarmı sanıyorsun, içinde bitirdiğin sevinçlerini,
Çöpün kenarında yemek arayan kirli fino köpeği...
Sefalet sarmış hislerini,sıra sıra dizilmiş yaşlarını bırak
Kalk,iki büklüm bedenlele ayağa,git evine Adelina
Kıvrıla kıvrıla gir sıcacık yatağına,yaşandı geçti her şey.
Gülümse yeni bir güne,girsin güneş hislerine yeniden
Penceredeki ışığa hasret mavi menekşesin sen.....ŞAİRE ARZU GÜNAL /26.5.2013